

Publicerad 2022-10-22 15:16 av Ulf Carlsson

Terziner

UTGÅNGEN VERS

Min vers är gammal, kan jag konstatera.
Den saknar ungdomens engagemang
och läsarna blir färre, inte flera.

En gång var den mitt innerstas Big Bang,
en diktens skapelse i hjärtats rum
där eld och tårar lätt ur orden sprang.

Nu är den mer ett epitafium,
som minnesversen över gången lust,
ett sätt att avnjuta det otium,

som hör till ålderns tid och livets höst.
Min vers är mera lik ett gammalt barn,
som ännu lallar men med sprucken röst

och virvlar vilset som ett sotigt flarn
från ungdomsdiktens känslösamma hetta.
Då lekte den som kattungen med garn

och skulle inte kunnat skriva detta,
som jag nu konstaterar här i sången.
Då var den engagerad och med rätta!

Nu är den mest bekväm och snart utgången...